

Line Barfod (EL):

Baggrunden for spørgsmålet er, at vi jo på rets-området har to særlige, permanente udvalg, Retsplejerådet og Straffelovrådet, som er tænkt til at rådgive om de særligt indviklede spørgsmål. For nylig havde vi så debatten om fagedretternes gennemførelse af tvangsmæssigt samvær, hvor ministeren udtalte, at Retsplejerådet ikke har tid.

Derfor ville jeg gerne høre nærmere om, hvordan man egentlig planlægger arbejdet i Retsplejerådet, og hvorledes man afgør, om rådet har tid eller ej til at tage sig af væsentlige spørgsmål, som Folketinget mener, at der er behov for at få belyst nærmere.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Spørgsmålet har sådan set tre forskellige emner.

Det første spørgsmål fra fru Line Barfod går på, hvor mange møder Retsplejerådet har afholdt de sidste 4 år.

Der er blevet afholdt 39 ordinære møder de sidste 4 år. Hertil kommer der tre møder med den kreds af organisationer, der følger arbejdet med en generel reform af den civile retspleje, et møde med Sø- og Handelsretten og et møde med repræsentanter for pressen.

Der spørges også om, hvor mange møder der er planlagt i Retsplejerådet det kommende år, og jeg har fået oplyst, at der er planlagt yderligere fem møder i Retsplejerådet i resten af første halvår 2003, og at man endnu ikke har fastsat sine mødedatoer for andet halvår, men at det vil være normalt, at rådet også der afholder fire til fem møder i anden halvdel af året.

Kl. 13.50

Spørgeren spørger også om, hvem der afgør, hvorvidt Retsplejerådet har travlt til at påtage sig nye opgaver. Som spørgeren ved, er Retsplejerådet et lovforberedende udvalg, der blev nedsat af justitsministeren helt tilbage i 1961. Rådet har til opgave efter justitsministerens anmodning at afgive indstilling om ændringer i retsplejeloven med henblik på en reform af den lovgivning. Det er derfor også justitsministeren, der gennem sine anmodninger til rådet prioriterer, hvad rådet skal beskæftige sig med.

Line Barfod (EL):

Jeg takker for svaret, men jeg ville godt, hvis justitsministeren kunne udbygge lidt om, hvordan man tilrettelægger arbejdet med at vurdere, hvad der er væsentligt for rådet at beskæftige sig med, og hvor mange opgaver rådet kan tage

sig af på en gang, og omvendt, hvornår justitsministeren selv går ind og vurderer, at det kun er Justitsministeriets embedsmænd, der skal se på et lovforberedende arbejde.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu er der en helt overordnet ting at sige til det, nemlig at Retsplejerådet jo er sammensat af en bred kreds af folk, som har andet virke. Altså meningen er jo, at man vil bruge personer, der har en særlig ekspertise og viden, til det rådgivende arbejde, og det gør naturligvis også, at man ikke kan forvente, at de mennesker, der er dommere og alt muligt andet, bruger 8 timer hver dag på Retsplejerådets arbejde. Det er heller ikke det, jeg forstår på spørgeren.

Det, som Retsplejerådet lige nu arbejder med, er tre forskellige meget, meget store opgaver. Man kan sige, det er samlet under én hat, der hedder: Reform af den civile retspleje.

Det første resultat af det arbejde var den betænkning om instansordninger og byretternes sammensætning, som blev afgivet for 2 år siden.

Der er altså tre områder. Det første vedrører offentlighed, herunder ikke mindst aktindsigt både i civile sager og i straffesager, og det går altså på øget aktindsigt, mere offentlighed om det.

Der vil blive afgivet en delbetænkning om dette emne inden sommeren. Det har ret høj prioritet, for nu har man arbejdet med det i et stykke tid, og jeg synes, det er vigtigt, at rådet får gjort det arbejde færdigt.

Det andet emne, som Retsplejerådet har taget op, og det man også arbejder med, er de økonomiske ordninger, der har betydning for borgernes adgang til domstolene. Det vil sige, det er reglerne om sagsomkostninger, om fri proces, om retshjælp og om retsafgifterne. De overvejelser vil være færdige ved årets udgang.

Det er altså to meget, meget væsentlige ting, og som jeg tillod mig at sige under debatten forleden om beslutningsforslaget, er det for mig at se helt afgørende, at de her meget store temaer, som også interesserer Folketingets partier, bliver færdiggjort. Det var derfor også min vurdering, at der ikke var mulighed for, at Retsplejerådet kunne påtage sig nye opgaver, som så bare vil ligge og samle støv.

Da jeg jo var enig med forslagsstillerne i, at det var et emne, der skulle belyses, og at vi skulle få set på, om vi kunne få gjort noget omkring fagedretterne, var jeg indstillet på selv at ned-